05/07/12 - Fredes viscositats de serps catifen

Enguany es commemora el 25è aniversari del traspàs del poeta castellonenc Miquel Peris i Segarra. Associacions culturals, col·lectius d'artistes i tota mena d'entitats estan organitzant homenatges, com el celebrat el passat 20 d'abril pels escriptors d'El Pont Cooperativa de Lletres, o l'espectacle «A recer de la mar», del passat divendres al Teatre Principal de Castelló. Si abans creieu en l'existència de l'unicorn que en la del *poeta local*, potser reforçareu la convicció amb la lectura dels versos següents, exhumats d'un recull titulat «Tenebres», de l'any 1970. De fet, si hi obriu el zoom, sentireu que Peris els podria haver escrit aquest matí. *S'acostarà la fi de la tragèdia?*

XIVDos ulls desencaixats i un pam de llengua
ha estat el guany del Judes. Els denaris,
tornaren a les mans blanques i pulcres
dels mercaders del temple. Quina pena
no esdevinguen més llaços de samuga.
Al món encara hi ha moltes figueres.
Judes, germà, què has fet, has venut l'home,

Salms

Salms
http://www.porcar.net

aquell que era com tu del mateix poble?
Almenys has ennoblit la humil figuera.
La sang fa sang, ja ho sé, però els levites
segueixen sent els amos dels denaris
fent-hi nussos gruixuts perquè prim filen.
Rabí, tu pots jutjar: Qui és el més Judes,
el foll que s'ha penjat o aquells denaris
que isqueren de les mans blanques i pulcres
dels mercaders del temple? I el món, roda.

XXIII

Fredes viscositats de serps catifen
jaços on els malsons deleren somnis,
paradisos perduts entre boirines
malastrugues de dèries tardorenques.
Tarquims són les garlandes d'aigües verdes;
l'alè pudent, pregó de sabes mortes;
confús barbotejar d'asprives llengües,
el vent gelat que esgallarà la vela.
Floreixen mustigades les poncelles
per la maledicció del fat que estima
que no hi ha res a fer en el món nostre?
S'acostarà la fi de la tragèdia?

XXV

Corrandes xerradisses de rates esventrades,
es xalen a les panxes per festejar combois
d'aferradissos pòlips que xuclen bavalloses
bocotes estantisses d'alès enverinats.
Un gat cerval mossega, d'un jovencell, el sexe.
La llengua d'un ofidi, cercant-hi fruits malmesos,
s'enlaira, deturant-se, eròtica i morbosa,
per totes les contrades on troba amagatalls.
Esbarts bellugadissos d'erugues inconcretes,
s'encauen, endinsant-se pels nassos i melics.

Salms

Salms
http://www.porcar.net

El rat-penat s'aferra a les pansides llimes del pit
d'una desferra per vore si trau sang.

Miquel Peris i Segarra
De «Tenebres», 1970

Salms